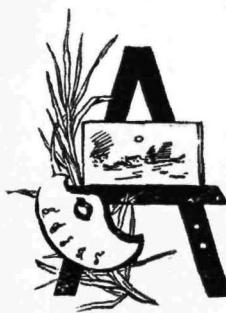

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΩΝ

ΡΧΙΖΩ σήμερον, ἐγκαίνιζονα τὴν ἐν τῇ φιλτάτῃ «Πιγακόθήκῃ» συνεργασίαν μον, τὸ μουσικόν μον γρονιοργάφημα μὲ τὸν μεγαλοπε-
πόστατον **Μπετέβεν**, εἰς μνήμην τοῦ δόποιον διογανοῦται διὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον μέγιστον φε-
στιβάλ εἰς Βουδαπέστην τῇ ἐνερ-
γείᾳ τοῦ κόμητος Zichy, ὑπονο-
γοῦ τῆς Πασδείας καὶ ἵππο τὴν προεδρίαν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς
Ἀντσούας. Λιευθυντής τῆς μου-
σικῆς ταῦτης εἴνε ὁ κόμης Géza Zichy, ὁ καὶ μορόγειο
ἐπικαλούμενος. Διατελῶν ἔτι μαθητής καὶ δὴ μαθητής εὐρο-
ούμενος τοῦ Λίστ, ἀπόλεσεν, ἐν ἡλικίᾳ 16 ἐτῶν, εἰς τὸ κυ-
ρῆγι, τὸν δεξιόν τον βραχίονα. Ἡ πάλελισία τοῦ ἑπτάεξ τόσῳ
μεγάλῃ, ὥστε ἥθελης καὶ ἀρχὰς ν' αὐτοκτονήσῃ συνελ-
θὼν ὅμως, ἀπεσθόμητε εἰς τὸ πατρικὸν κτῆμα, μὲ τὴν ορα-
θεῖαν ἀπόφασιν ῥά μὴ ἤση, ἀν ἐντὸς δύο ἐτῶν δὲν φθάσῃ
εἰς τὸ ἀγνάτων σημεῖον τῆς τέχνης μὲ τὰ πέντε μύρον δά-
κτυλα, τὰ ὄποια ἡ κακὴ τύχη τῷ εἶχεν ἀφῆσε. "Οὐε δέ,
μετὰ 3 ἔτη, μεταβάσις εἰς τὸ Πασίον, ἔδοσε χάρων προτο-
τύπιας τὴν πρότην τον συνανήλαν, ἥκοισθητο νὰ λέγῃ ὁ
Λίστ, περὶ τοῦ μορόγειος πιανίστα : «Ἐίνε θαυμάσιος,
θαυμάσιος! Κατορθώνει μὲ τὸ ἔνα τον ζέσι, ἐκεῖνο τὸ
δόποιον ἐμέτις μὲ τόσην δυσκολίαν κατορθώνομε μὲ τὰ δύο
μας ζέσια! » —

*
"Ίδον καὶ ἐν θέατρον ἀκίνδυνον διὰ τὴν πνωκαΐαν.
"Ηδη πτίζεται εἰς Λορδῶνος ἐπὸ τοῦ κ. Χαμψεσταΐη,
μὲ ὁνθμόν φραγκο - ἐλληνικόν. Εἴνε ἀκίνδυνον, διότι
ἐλήφθησαν τὰ ἔξης μέτρα : πρότον, τὰ περὶ τὴν οκη-
νήν καὶ τὴν πλατείαν ὅλικά εἴνε ἄκανοντα (incombustibles);
δεύτερον, τὸ ἀσφαλίζον παραπέτασμα, ἐκ χά-
λυβος καὶ ἀμιάντου, ἀμά κατεβῆθεν τὰ δίδη δρόμοιν εἰς ὅσην
ῆδατος, τὸ δόποιον θὰ τρέχῃ ἀντομάτως. Ἀγωθεν δὲ τῆς
σκηνῆς, ἔθεσαν ἐν είδος καπιτοδόχουν, ὃ ὄποια, ἐν ὕδρᾳ ἀρά-
γκης, ἀγοιγομένη θὰ σηματίζῃ σφραδότατον ἀέρα, ὁ
δόποιος θὰ σκοτεῖται τὴν ζέστην καὶ τὸν καπνόν. Αἱ ἐπὶ
τῶν διαδρόμων θύραι ω' ἀνοιγοκλείονται, ἀντομάτως ἐπίσης,
εἰς τὴν ἐλαχίστην ὥθησιν, εἰς τρόπον ὥστε οὐδέποτε θὰ
συμβῇ συνωστισμὸς κατὰ τὴν ἔξοδον.

*

"Ο «Ορφεὺς» τῆς Ρώμης δημοσιεύει τὴν ἔξης ἀνέκδο-
τον ἀκόμη ἐπιστολὴν τοῦ Βάγνερ πρὸς τὸν ἀριθμού-
ντα Maneinelli. «Ἄγαπητὲ Φίλε καὶ Συνάδελφε, θὰ
εἴνε δυνατέν τὰ μοῦ στείλῃς μίαν δράχμην συγκεμένην
ἀπὸ 40 μουσικούς; Πρόκειται τὰ ἐκτελέσση τὴν 25 Δεκεμ.
μίαν Συμφωνίαν, τὴν ὄποιαν ουγέθεον πρὸ 50 ἐτῶν. Μὲ
τὸν μισὸν ἀντὶ τῶν αἰώνων, θὰ ἐπεδύμουν τὰ ἐορτάσω τὰ γενέ-
θλια τῆς ἀγαπητῆς μον γυναικός. Πρέπει ἡ δράχμη στα-
σιὰ τὸν ἀγαπητήν την 23, τὰ γυμνασθῆ τὴν ἐπομένην 24,
τὰ ἐκτελέσση τὸ ἔργον μον τὴν μεθεπομένην καὶ τὰ ἐπι-
στρέψῃ τὴν 26. Θὰ ἴνανοποιήσω, ἐλπίζω, καλά, τὸν μου-
σικούς σας διὰ τὴν τετραήμερον ἀπονοίαν τον. 'Αλλ' ἄσα
γε τὸ θέατρον τῆς Bolognas θὰ ἡμιπόροι τὰ στροφῆς;
Αὐτὸ εἴνε τὸ ζή-
τημα. 'Ετούτοις, ἐτόλμησα τὰ ἐφεράσω τὴν ἐπιθυμίαν
μον, εὐχόμενος τὴν πραγματοποίησιν της. Εἶμαι εἰς τὴν
Βεργετίαν, ἀλλ' ὁ ροῦς μον εἴνε πάντοτε εἰς τὸν ἀγαπητούς

μον συμπατεριώτας τῆς Bolognas. Ηερμένω ἀνυπομόρως
τὴν ἀπάντησίν σας, τοιως καὶ τηλεγραφικῶς.—Ναὶ ἡ ὅχι.
Ρχάρδος Βάγνερ, 10 Δεκ. 1882.

*

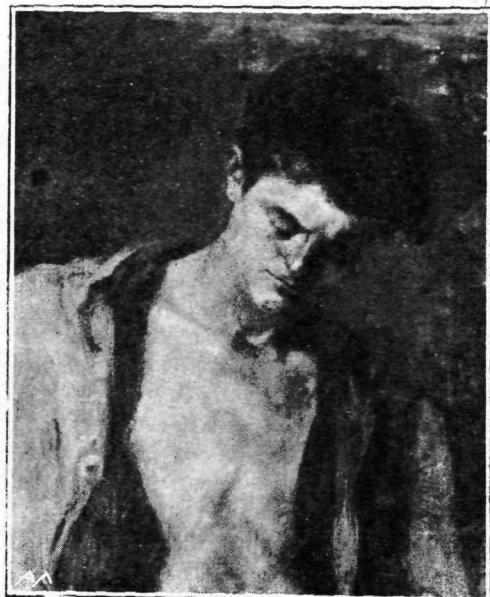
Καὶ περὶ τοῦ συμπατεριώταν Chopin ἡς εἶπομεν
ὅλην. Μὲ πρόδερον τὴν κ. Armande de Polignac,
συνεστήθη εἰς Παρισίους ἐταιρία, ἡ ὄποια οκοπεῖ 1) Νὰ
πιάπται ἡ μνήμη τοῦ ἐξόχον καλλιτέχνου δι' ἐκτελέσεως
τῶν ἔργων του καὶ διὰ διαλέξεων φιλολογικῶν καὶ καλλι-
τεχνικῶν. 2) Νὰ δημιουργηθῇ μουσεῖον Chopin εἰς τὸ
δόποιον θὰ προστεθῇ καὶ ἡ μουσικὴ βιβλιοθήκη τῶν διὰ
κλειδοκύμβαλον ἔργων του. 3) Ν' ἀπονέμηται διὰ διαγω-
ρισμοῦ : α) κατ' ἔτος βραβεῖον σηματικῶν εἰς μίαν καλὴν
σύνθεσιν τοῦ πάνου β') Κατὰ δύο ἔτη βραβεῖον σηματικὸν
σηματικοῦ ποσοῦ εἰς πιανίσταν μέτοχον τῆς ἐταιρίας,
ἡ ὄποια καταγίνεται εἰς τὴν ἔργηνειαν τῶν ἔργων του
γ') Νὰ παράσχῃ, χάρων φιλανθρωπίας, βιοηθήματα εἰς τοὺς
ἔξτηαγγέλματος πιανίστας καλλιτέχνας. δ') Νὰ συγδεθῶ-
σην ἐπιφερεῖται διὰ μηματίου δελταζίων δύοι αἱ θαυμασταὶ
ἐν γένει καὶ πιανίσται. ε') Νὰ διοργανωνῦται ἐπὶ ἐλαχίστη
πληρωμῇ συναντίαι τοῦ πάνου, τοῦ ἀσματος, τῆς δινδίας,
τιμφδίας ἡ τετραφδία ἐπὶ ἑγχόρδων δργάνων. ζ') Νὰ δι-
δονται τρεῖς συναντίαι τὸ ἔτος, εἰς τὰς ὄποιας θὰ λαμβά-
γονται μέρος οἱ διασημώτεροι καλλιτέχναι πασῶν τῶν κω-
δῶν ὡς ἐπίσης θὰ γίνονται καὶ διαλέξεις ἀφιερωμέναι εἰς
τοὺς φίλους τοῦ Chopin : Γεωργίαν Σάνδ, κόμησαν δ'
Αργούτ, Λίστ, Μπαλέκην, Λελαζούν πλλ. Ἀλλὰ μέχρι
τῆς σημερον ἡ ἐδημιότητας τοῦ Chopin ητο ἀμφιβητού-
μένη: Ἡ Γαλλία τὸν ἥθελεν ίδικόν της καὶ ἡ Πολωνία ἐπί-
σης: αὐτὸς δὲ πατρίδα ἐθέωρε τὴν Πολωνίαν, ἡ ὄποια τῷ
ἐνέγειρεν τὰ ἀμιστονογήματα τοῦ ἀλλως πᾶς θὰ ἑγγήσω-
μεν αὐτὸν τὴν διηρεψη θδηνον, ὁ δόποιος διαχρίνεται εἰς
δῆλην τὴν μουσικήν του δύοτι ἢ ἔξαιρεσιον τὸ Allegro
τοῦ Concerto εἰς μὲν ἔλασσον καὶ τὸ Bolero, ὅλα τὰ
ἄλλα εἴνε πόνος ψυχῆς ἀλγόνοης. Ὁ Chopin θηγετε
δλονεν τὴν δουλείαν τοῦ ἀγαπητοῦ τόπου τῆς γεννήσεως
του καὶ τόσῳ τοῦτο εἴτε ἀληθές, ὥστε ἀποθνήσκων παρα-
καλεῖ τοὺς τιγνύων φίλους καὶ τὴν ἀδελφήν του νὰ ὁίψουν
ἐπὶ τοῦ νεκροῦ του τὸ δῆλον χῶμα τὸ δόποιον οἱ φίλοι τῷ
προσέφερον κατὰ τὴν ἀποδημίαν του ἐκ Πολωνίας. Καὶ ἡ
ὑπόδεσης διη θὰ ἐκτελέσουν τὴν ἐπιθυμίαν του εἰνε ἡ
μόνη παρηγορία δι' αὐτὸν, διότι τὰ δοτά του θὰ ταφδούν
εἰς ξένην γῆν, τὴν Γαλλίαν, ξένην ἀναμφιβητήτως πλέον,
μετὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὄποιας μᾶς δίδει τελευταῖον
μίαν καλλιτέχνης πατριώτης του περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ
γίνηκτατόν τον συνθέτον. Ἡ ἀρίστη πιανίστα - κλαφο-
νίστα, ἡ κ. Βάγδα Λαδόφστρα (Banda Ladowstra)
διεκδικεῖ ενφραδέστατα δι' ὁδαίον δρδον, δημοσιευθέρ-
τος εἰς Γαλλικὸν περιοδικόν, τὴν ἐθνικότητα τοῦ Chopin
καὶ ἀποδεικνύει αὐτὸν γήρισον Πολωνὸν διὰ τῶν ἐπομένων
λεπτομερειῶν: «Ο προπάτορος τοῦ Φρειδερίκου Σολεν ἦτο
»Πολωνός ἀνήκων εἰς τὴν ἀκολούθιαν τοῦ βασιλέως Sta-
»nislas Leszczynski, τὸν δόποιον ουνώδενσεν εἰς Αωρ-
»ραιην. 'Ωνομάζετο Szop (ἐν τῇ πολωνικῇ Chop). Περὶ
»τὸ 1714, ζητήσας τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ βασιλέως, ἐγκατε-
»στάθη εἰς Ναρού, ὡς οἰνέπλοος, ἐν συνεταιρισμῷ μετὰ
»τοῦ Ιωάννου Κοβάλοντο (Κοβάλλ πολωνιστὶ σιδηρουργός).
»Μετέφρασαν λοιπὸν τὰ ὄντα των καὶ ἡ οφεραγίς τοῦ
»οἴνου των ἦτο «Ferrand et Chopin». 'Ο δεντεφότοκος
»δὲ ἔγγονός του ἦτο «Ferrand et Chopin». 'Ο δεντεφότοκος
»δὲ ἔγγονός του ἦτο «Ferrand et Chopin».

ΝΕΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ

ΚΙΚΗ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ή νέα διπλωματούχος ζωγράφος της Καλλ. οχολής τῶν Ἀθηνῶν. Τὰ δημοσιευόμενα ἔργα της, ἀν καὶ μαθητικαὶ σπουδαὶ, δεικνύονται τὸ ισχυρὸν τάλαντον τῆς νέας καλλιτέχνιδος.

Καὶ οὐκ ἀγδόροικα περιστέλλεται τὸ ἄχθος τῆς μὲν μίαν εὐχὴν
πλήρην βαθυτάτου παραπόνου ψυχῆς Πολονίδος· «Ἄσ-
τελπίσωμεν, λέγει, οὗτον ἄχθομεν περισσοτέρων τύχην δουσ-
ἀφοροῦ τὴν διεκδίκησην τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς πατρίδος
μας, ἀφ' ὅσηρ εἰχομενώς ὡς πρὸς τὸ ἔδαφός της».

★

Καθὼς ἐκάστηρι αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν μουσικῶν ἔργων,
τὰ δόπια διερίζονται εἰς τὴν γνωτίαν: εἰς τὸ Τονοῦρον

παρετιάθη πρὸς διάλιγον μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἡ νέα διε-
ρίζεται Haschich, τῆς ὁποίας τὴν μουσικὴν ἔγραψαν ἐν
συνεργασίᾳ οὐκ οὐδείς. «Ἐλοα Γρέγκωοι καὶ οἱ Ραφαήλ δέλλες
Πορτεῖ. — Εἰς τὸ θέατρον Résidence τῆς Αρέσδης ἡ
θεία μου, ἡ θεία σου» γένεται ἐπίσης διερίζεται συνήργωσε τὸ
ἀκροατήριον μὲν τὴν ἔξυπνην καὶ χαριτωμένην μουσικὴν
τῆς. Εἶναι ἔργον καὶ τοῦτο γνωτίον, τῆς καὶ Nikisch,

ALICE DE LAPÉRITTY

Χ ΓΡΑΜΜΑΤΑ καὶ ΤΕΧΝΑΙ Χ

ΘΕΑΤΡΑ

‘Η μέχρι τοῦδε παραγωγὴ πρωτοτύπων ἔργων δὲν
ὑπῆρξε πολὺ ἐνθαρρυντική. ‘Η πρωτοπορεία τῶν συγ-
γραφέων ἐφάνη πολὺ... πρωτόπειρος καὶ αἱ ἀποτυχίαι
διεδέχθησαν ἀλλήλας. ‘Ας μην μονεύσωμεν αὐτάς—ἀφοῦ
πρόκειται περὶ θνητημάτων—ἐπ' ἐλπίδι γενναιοτέρας
ἔσοδειας κατὰ τὸ ὑπολειπόμενον τοῦ θέρους διά-
στημα.

Τὸ Ψυχοσάββατον, Γρ. Ξενοπούλου.—Μία μονό-
πρακτος τραγωδία μὲν πρερβολικὲς κλάψεις, κατάρες,
μιορολόγια, φαντάσματα, οὐδιλιάσματα, μὲν ἀψυχολο-
γήτους σκηνάς, μὲν λύσιν τραβηγμένην ἀπὸ τὰ μαλλιά
καὶ δίλιγα ... ‘Ανθεστήρια, διὰ τὸ ἐπίκαιρον. Μιὰ
χρηστά, μιὰ πεθαμένη, μιὰ κακή νύφη, ἔνας ἥλιθιος
έραστης, ἔνας ἀχαρακτήριστος σύζυγος στριφογυρί-
ζουν καὶ εἰς τὸ τέλος πνιγμός, ὅχι θαλάσσιος, ἀλλὰ διὰ
τῆς μεθόδου τῶν δέκα δακτύλων.

★

Παληγές ἀγάπτες, Γ. Τσοκοπούλου.—‘Ανούσιον, τε-
τριμμένον, μὲν ἀπαίσια σκωληκόβρωτα καλαμπούρια,
χωρὶς ἔννοιαν καὶ σκοπόν, ἔνα τίτοτε, σερβιτισθὲν
εἰς τὸ νοῆμον κοινὸν καὶ τὴν γενναίαν φρουρὰν ὡς
ἀντίδοτον μὲ τὴν παγερότητά του κατὰ τῆς πνιγη-
ρᾶς ζέστης. ‘Εκομήθη «αὐθεσπερεῖ» τὸν αἰώνιον.

★

Τὸ Ἐλειξίων τῆς νεότερος, Παύλου Νιρβάνα.—Δὲν ἡμπορεῖ τις νὰ βεβαιώσῃ ὅτι δι Νιρβάνας ὑπῆρξεν
εὐτυχεστέρος εἰς τὴν κωμῳδίαν, ἢ εἰς τὸ δρᾶμα, εἰς ὅ
φαινεται ἔχων κάποιαν ἰδιοφυίαν.

★

‘Η φαρσοειδῆς κωμῳδία, ήτις πλέκεται περὶ ἔνα
κρονόληρον θέλοντα νὰ παρωδήσῃ τὸν Φάοντ, δὲν
ἔχει τὴν γοργὴν ἔξελιξιν ἐπεισοδίων, οὔτε πλήρη μᾶς
δίδει τὸν σατυρικὸν χαρακτήρα τῶν προσώπων.

‘Η δευτέρα πρᾶξις, ήτις εἶναι καὶ ή καλλιτέρα,
ἔχει σημεῖα ἄξια ἐκτιμήσεως, ἀλλὰ τὸ σύνολον ὑπῆρξε
μέτριον. Καλὴ ὑπόθεσις, χωρὶς ὁρεῖν ἐκτυλιχθεῖσα.
‘Αλλως τε ή καριτολογία, ήτις διακρίνει τὸν κ. Νιρ-
βάναν ὡς χρονογράφον, δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ γράψῃ κω-
μῳδίαν, διὰ τὴν δύοιαν ἀπαιτεῖται ἀρκετή ποσότης
ἄλατος, οὐχὶ δὲ τῆς συνήθους χρήσεως.

★

‘Ο κ. Ιωσήφ ἐφέτος ἐνεπνεύσθη ἐκ τοῦ ιδίου
βίου, καὶ μίαν περιπτέτειάν του λυτηράν ἀλλ᾽ ὅχι καὶ
τραγικήν ἐσκηνοποίησεν ὑπὸ τὸ ‘Οδωμανικὸν ὄνομα
«‘Ιδελλάλ». Διὰ νὰ εἶναι δὲ η πραγματικότης ἀληθε-
στέρα, ὑπεδύθη, κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν, ὁ ί-
διος τὸν ρόλον τοῦ πρωταγωνιστοῦ μετ' ἐπιτυχίας.

Τὸ ἔργον τοῦ κ. Ιωσήφ δὲν ἔχει οὔτε πρωτότυπον
ὑπόθεσιν, οὔτε τεχνικὴν πλοκήν. ‘Η υπόθεσίς του
είναι μία ἀφορμὴ διαζυγίου, η δόπια δὲν είναι οὔτε
σκανδαλώδης κάν, στηριζομένη εἰς ἔνα στιγματίον φί-
λημα ἐν τῇ δίνη τοῦ στροφίλου. Οὐκέτι τον διπότη
τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸς ἐπέρχεται, κατόπιν
ἀποτέλειας πρὸς συμβιβασμὸν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ
συζυγικοῦ ὄντος μοναδικοῦ καὶ τὸ ἔργον —δὲν λέγομεν δρᾶ-
μα— τελειώνει μὲ δίλιγα πονητικὰ δάκρυα τοῦ συγ-
γραφέως διὰ τὴν ἀπίστον σύνευνον.

‘Αρετὴ τῆς «‘Ιδελλάλ» είναι η χαρακτηρίζουσα καὶ
τὸ περισσινόν δρᾶμα του, τὴν «Φιλάρεσκον», κομψό-
της τοῦ διαλόγου.

‘Ἐν μονόπρακτον σκηνικὸν παίγνιον τοῦ ιδίου,
χωρὶς ἔννοείται πολλὰς ἀξιώσεις τέχνης η «Γατίσα»,
ἐπαίχθη ὀρκετά καλά. Είναι μία λεπτή ψυχολογία τῆς
γυναικείας ἐρωτοτροπίας.

★

Λέων Μαριάννης, Αργυρῶς Σακελλαρίου.—‘Ατυ-
χὲς καὶ εἰς τὴν υπόθεσιν καὶ εἰς τὴν πλοκήν. ‘Ως κυ-
ρία, είχε τόσα ἄλλα θέματα, καταλληλότερα καὶ σκο-
πιμότερα ὑπὸ ἐποψίν κοινωνικῆς ἀντιλήψεως . . . Εἰς
ἐν μονόπρακτον «Κρυφὴ ἀγάπη» δοθὲν κατὰ τὴν αὐ-
τὴν μοναδικὴν—δηλ. μόνην—έσπεραν ἔδειξε κάποια
χαρίσματα ἀπλότητος ἐλκυστικῆς καὶ ἀβρᾶς αἰσθημα-
τικότητος. Οὔτε εἰς τὸ δραματάκι αὐτὸν ὑπάρχει πρω-
τοτυπία: η συγγραφεὺς ἐν τούτοις διεχειρίσθη τὸ θέμα
μὲ προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν.

★

Πολὺς θόρυβος ἔγινε πέριξ τοῦ ὄντος τῆς συμ-
παθοῦς ήμῶν συνεργάτιδος κ. Πετρούλας Ψηλορείτου,
ητις ἀφοῦ πέρισσι περιέλουσε τοὺς θεατρικοὺς συγ-
γραφεῖς μὲ κριτικὰς καταιωνίσεις, ἐφέτος εἰσῆλθεν
εἰς τὴν χορείαν των, διὰ νὰ λάβῃ τὴν εὐχαρίστησιν
νὰ αἰσθανθῇ τι θάσιη κριτικὴ καὶ πόσον δυσάρε-
στος εἶναι η κυρία αὐτῆ—δηλ. η κριτική διότι η κ.
Ψηλορείτου εἶναι τόσον εὐχάριστος εἰ; τὸ διαλέγεσθαι,
ώστε δὲν ἡμπορεῖ τις νὰ χάσῃ τὴν ἐντύπωσιν τῆς χά-
ριτος, οὔτε ὅταν γράψῃ ωμότητας, ὡς ἐκείνας, τὰς δό-
πιοις τόσον ἀφθόνως ἐγκατέσπειρεν εἰς τὸ : Μὲ κάθε
θυσίαν δρᾶμα της.

‘Η κ. Ψηλορείτου ἀνέδειχθη, παρὰ τὴν ἀχάριστον
θέσιν τοῦ ἔργου της, δραματικὴ συγγραφεὺς μεγάλης
δυνάμεως. Καὶ αἱ τέσσαρες πρᾶξεις—εὐτυχῶς κατὰ τὴν
ἐπανάληψιν ἔγιναν τρεῖς, ἐὰν ηκούνε δὲ τοὺς κριτικούς
της θὰ ἐγίνοντο καὶ δύο—περιστρέφονται περὶ τὴν μαρ-
τυρικὴν ἀντίστασιν μᾶς ωραίας γυναικός, ητις ὀθεῖ-
ται ὑπὸ τεσσάρων ἀνδρῶν εἰς τὴν ἀνηθυικότητα διὰ